

[Statsministeren]

for at gøre det på den ene eller den anden måde. Men bed nu ikke mig om at være konsulent i, hvordan man så skal bære sig ad!

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne stille statsministeren det spørgsmål: Hvordan, på hvilken baggrund, kan statsministeren komme med den bemærkning, at han har Folketingets opbakning til det, når et flertal i Folketinget i brev af 10. marts til udenrigsministeren udtrykkeligt gør opmærksom på, at det er op til Udenrigsudvalget at vurdere, om disse forudsætninger er opfyldt, og at det ikke er op til statsministeren alene at træffe den beslutning?

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Statsministeren for afsluttende svar.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes ikke, vi nu skal fortabe os i . . .

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er noget med højtaleren igen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Du godeste! Hvorfor er den ikke på hele tiden? (*Munterhed*).

Nu synes jeg ikke, vi skal fortabe os i formalisme og procedureteknik. Jeg husker godt det brev, tre partier sendte til regeringen, men der er jo sket så meget godt og glædeligt siden, så jeg tør godt påtage mig ansvaret for, at jeg i dag i denne sag, når nu kronprinsen som fungerende regent i eftermiddag underskriver den kongelige anordning, er på sikker grund og er i overensstemmelse med Folketingets flertal.

Og skulle det ikke være tilfældet, er det selvfølgelig meget beklageligt, men så må det jo bringes til udtryk på en eller anden måde. Det er jeg helt sikker på ikke vil ske. Jeg tror, at vi i dag, også efter den lille afslappede debat, vi nu har haft, vil samles om at glæde os over den historiske begivenhed, folkeafstemningen i går var. Nu tager vi konsekvensen af det, og så er det bare med at se at komme i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 622

2) Til statsministeren af:

Riishøj (SF):

»Kan statsministeren acceptere den fremgangsmåde, som udenrigsministeren har valgt i spørgsmålet om ophævelse af sanktionerne over for Sydafrika, hvorefter en eventuel ophævelse af sanktionerne efter et ja ved folkeafstemningen i Sydafrika den 17. marts 1992 ikke skal afvente en samlet bedømmelse i Folketingets Udenrigsudvalg, sådan som et flertal i Folketinget har fastlagt i såvel den vedtagne køreplan for sanktionernes ophævelse som i et særskilt brev til udenrigsministeren den 11. marts 1992?«

Skriftlig begrundelse

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, om og i givet fald hvorfor statsministeren billiger udenrigsministerens fremgangsmåde i forbindelse med eventuel ophævelse af handelssanktionerne over for Sydafrika efter et ja ved folkeafstemningen i Sydafrika den 17. marts 1992. Det er dog i såvel den oprindelige køreplan som senest i et særskilt brev til udenrigsministeren fastslået, at en ophævelse af sanktionerne skal afvente en samlet bedømmelse af situationen i Sydafrika i Folketingets Udenrigsudvalg.

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, hvorvidt statsministeren deler den opfattelse, at udenrigsministeren ikke egenhændigt – dvs. uden først at rådføre sig med Udenrigsudvalget – ved kgl. anordning bør ophæve de resterende danske sanktioner over for Sydafrika.

Da udenrigsministeren lige før CODESA's åbning lagde op til samme uparlamentariske procedure, indtog statsministeren og Det Konservative Folkeparti klart den holdning, at sanktionerne ikke kan ophæves, uden at sagen først har været forelagt Udenrigsudvalget.

Riishøj (SF):

Ja, nu har vi fået konstateret, at statsministeren ikke vil følge den køreplan for ophævelse af sanktionerne, som et næsten enigt folketingsudvalg har vedtaget, og heller ikke vil følge indholdet af det brev, som er blevet sendt til udenrigsministeren.

Det er der ikke grund til at dvæle mere ved, men jeg vil spørge om to ting i det brev, som vi har sendt til udenrigsministeren. Det ene er, om statsministeren også synes, det er rimeligt